

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 marca 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu L. Z. prawo do zasiłku chorobowego w wysokości obniżonej o 25 % za okres od 5 lutego 2018 r. do 20 lutego 2018 r. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że z posiadanej przez organ rentowy dokumentacji wynika, że zaświadczenie lekarskie serii (...) udzielone ubezpieczonemu na okres od 29 stycznia 2018 r. do 14 marca 2018 r. wystawione zostało w dniu 12 lutego 2018 r. i dostarczone 20 lutego 2018 r., czyli po upływie 7 dni od daty jego wystawienia. Organ rentowy dodał, że z dokumentacji nie wynika, aby dostarczenie zaświadczenia po 7 dniach nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego. W tej sytuacji organ rentowy pomniejszył przysługujący ubezpieczonemu zasiłek chorobowy za okres trwający od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia, tj. do 20 lutego 2018 r. (decyzja – k. 3 akt rentowych)

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony L. Z. podnosząc, że niezdolny do pracy pozostaje od 30 grudnia 2017 r. Zaznaczył, że przeszedł ciężką operację kardiochirurgiczną ratującą życie oraz doznał udaru niedokrwiennego mózgu. Dodał, że po opuszczeniu szpitala, w dniu 12 lutego 2018 r., nie mógł wychodzić z domu oraz wymagał opieki. Stwierdził, że pracodawca wiedział o jego niezdolności do pracy, a zaświadczenie lekarskie do zakładu pracy dostarczyła żona. Wskazał, że 7 - dniowy termin został przekroczony z przyczyn od niego niezależnych. (odwołanie – k. 3 – 4)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o jego oddalenie podnosząc argumenty jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał na brak istnienia okoliczności niezależnych od ubezpieczonego mogących stanowić przyczyny nieterminowego dostarczenia zaświadczeń lekarskich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. Z. 29 grudnia 2017 r. doznał rozległego zawału serca.

Niesporne

L. Z. w związku z powikłaniami po zwale serca i przebyłym udarze niedokrwiennym mózgu przebywał w szpitalu nieprzerwanie od 29 grudnia 2017 r. do 12 lutego 2018 r.

Niesporne , nadto dowód: przesłuchanie L. Z. w charakterze strony – k. 19 – 20, karty informacyjne leczenia szpitalnego – k. 5 – 11

Niezdolność do pracy L. Z. trwała nieprzerwanie od 30 grudnia 2017 r. do 29 czerwca 2018 r.

Niesporne , nadto dowód: przesłuchanie L. Z. w charakterze strony – k. 19 – 20

Zwolnienie lekarskie seria (...) za okres od 29 stycznia 2018 r. do 14 marca 2018 r. zostało wystawione przy wypisie z (...) Publicznego Szpitala (...) w S. przez dr n. med. A. B. w dniu 12 lutego 2018 r., a dostarczone do pracodawcy L. Z. w dniu 20 lutego 2018 r.

Przy wystawianiu zwolnienia lekarskiego lekarz nie poinformował L. Z., ani jego żony, że zwolnienie należy przedłożyć u pracodawcy w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. L. Z. nie miał świadomości istnienia takiego obowiązku.

Dowód: przesłuchanie L. Z. w charakterze strony – k. 19 – 20, zaświadczenie lekarskie ZUS ZLA – k. 1 akt rentowych

Po opuszczeniu szpitala L. Z. wymagał stałej opieki. Był słaby, nic sam nie mógł zrobić. Przez okres kilku tygodni ubezpieczony przeważnie leżał, rzadko wstawał z łóżka, a wszystkie sprawy życia codziennego załatwiała jego żona.

Żona ubezpieczonego w dniu opuszczenia przez L. Z. szpitala lub dnia następnego telefonicznie zawiadomiła jego pracodawcę o kolejnym okresie niezdolności do pracy. Zwolnienie lekarskie dostarczyła pracodawcy męża w dniu 20 lutego 2018 r.

Dowód: przesłuchanie L. Z. w charakterze strony – k. 19 – 20

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się uzasadnione.

Przedmiotem sporu w niniejszym procesie było prawo L. Z. do pełnego zasiłku chorobowego z tytułu jego niezdolności do pracy stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim w okresie od 5 lutego 2018 r. do 20 lutego 2018 r.

Postępowanie w sprawach ustalania prawa do zasiłków i zasad ich wypłaty reguluje ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017 r., poz. 1368) zwana dalej „ustawą zasiłkową”.

Ubezpieczony przedłożył zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby w formie papierowej, o którym jest mowa w art. 23 ustawy z 15 maja 2015 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1066), a który stanowi, że lekarze, lekarze dentyści, felczerzy i starsi felczerzy upoważnieni do wystawiania zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne albo konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny, zwanych dalej „zaświadczeniami lekarskimi”, mogą wystawiać zaświadczenia lekarskie zgodnie z przepisami ustawy zasiłkowej nie dłużej niż do dnia 30 listopada 2018 r. Zatem do rozpoznania niniejszej sprawy znajdują zastosowanie przepisy art. 62 ustawy zasiłkowej w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2016 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei zgodnie z art. 62 ustawy zasiłkowej, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r., zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest obowiązany dostarczyć nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi. Ubezpieczony zobowiązany jest dostarczyć zaświadczenie lekarskie w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi składek, który przekazuje je niezwłocznie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podając datę dostarczenia tego zaświadczenia (art. 62 ust. 2 ustawy zasiłkowej).

Niedopełnienie obowiązku wskazanego w art. 62 ust. 1 i 2 powoduje obniżenie o 25 % wysokości zasiłku przysługującego za okres od 8 dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia lekarskiego, chyba że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego (art. 62 ust. 3 ustawy zasiłkowej).

Bezsporne w niniejszym postępowaniu było to, że w okresie od 29 stycznia 2018 r. do 14 marca 2018 r. L. Z. jako osoba podlegająca ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu, uzyskała prawidłowo wystawione i uzasadnione zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy. Objęcia L. Z. ubezpieczeniem społecznym oraz jego niezdolności do pracy w okresie objętym zaświadczeniem lekarskim organ rentowy nie kwestionował. Nie ulega wątpliwości również, że w okresie spornym płatnikiem zasiłków w stosunku do ubezpieczonego był jego pracodawca (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Stąd też ubezpieczony miał obowiązek dostarczenia mu stosownych zaświadczeń o niezdolności do pracy w terminie 7 dni od ich wystawienia, tj. do dnia 19 lutego 2018r.

Natomiast sporną kwestią pozostawała okoliczność, czy powód wskazany przez ubezpieczonego należy uznać za przyczynę od niego niezależną, skutkującą dostarczeniem zwolnienia lekarskiego płatnikowi składek po terminie wskazanym w ustawie zasiłkowej.

Organ rentowy powołując się na datę wystawienia zaświadczenia lekarskiego seria (...), tj. 12 lutego 2018 r., zarzucał ubezpieczonemu niedostarczenie przedmiotowego zaświadczenia w terminie zakreślonym w art. 62 ust. 1 ustawy zasiłkowej i w konsekwencji obniżył zasiłek chorobowy L. Z. przysługujący mu z tytułu tego zwolnienia za okres przypadający od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do daty potwierdzenia wpływu zaświadczenia do płatnika składek, tj. za okres od dnia 5 lutego 2018 r. do dnia 20 lutego 2018 r.

Kwestionując decyzję organu rentowego ubezpieczony podnosił, że w okresie od 29 grudnia 2017 r. nieprzerwanie do 12 lutego 2018 r. przebywał w szpitalu w związku z rozległym zawałem serca oraz udarem niedokrwinnym serca, a po wyjściu ze szpitala jeszcze przez okres kilku tygodni był bardzo słaby, przez 2-3 tygodnie prawie nie wstawał z łóżka i wymagał stałej opieki żony.

W ocenie Sądu okoliczności usprawiedliwiające opóźnienie w złożeniu zaświadczenia po stronie ubezpieczonego wystąpiły i miały charakter przyczyn od niego niezależnych. L. Z. zeznawał na tą okoliczność i nie ma żadnych podstaw, aby jego zeznaniom odmówić wiarygodności. Schorzenia ubezpieczonego o charakterze kardiologicznym i neurologicznym, w związku z którymi był operowany i hospitalizowany i nadal kontynuuje w tym zakresie leczenie, wpłynęło negatywnie na stan zdrowia ubezpieczonego na tyle, że miał poważne trudności z codziennym funkcjonowaniem i zadbaniami o istotne dla siebie życiowe sprawy, takie jak złożenie dokumentu u pracodawcy czy w organie rentowym. Ubezpieczony w swoich zeznaniach wskazał, że po opuszczeniu szpitala, jeszcze przez okres kilku tygodni przeważnie leżał w łóżku, rzadko kiedy wstawał. Dodał, że wymagał stałej opieki żony, na którą spadły wszystkie obowiązki domowe.

Należy również zauważyć, że zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z 15 maja 2015 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw lekarz, lekarz dentyista, felczer lub starszy felczer wystawiający zaświadczenia lekarskie informują ubezpieczonego o konieczności doręczenia zaświadczenia lekarskiego odpowiednio płatnikowi zasiłku lub płatnikowi składek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. Jak wskazał ubezpieczony, lekarz wystawiający zwolnienie lekarskie za sporny okres nie pouczył ani ubezpieczonego ani jego żony o obowiązku dostarczenia zwolnienia lekarskiego w ciągu 7 dni, czym naruszył przepisy wskazane ustawy. Sam ubezpieczony nie miał świadomości co do istnienia takiego obowiązku. Zdaniem Sądu ubezpieczony nie może ponosić negatywnych konsekwencji błędu osoby, która powinna pouczyć go o obowiązku dostarczenia zwolnienia lekarskiego w ciągu 7 dni od daty jego wystawienia, a tego nie zrobiła.

Wobec powyższego Sąd uznał, że niedostarczenie w terminie (opóźnienie wynosiło tylko jeden dzień) płatnikowi składek zaświadczenia lekarskiego nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego i było usprawiedliwione.

Sąd uznał zeznania ubezpieczonego za wiarygodne albowiem nie były one kwestionowane przez organ, tworząc jednolity obraz okoliczności faktycznych sprawy.

Dowody z dokumentów Sąd uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości bądź rzetelności sporządzenia.

W rezultacie w oparciu o przeprowadzone dowody Sąd uznał za udowodnione, że ubezpieczony, wbrew ocenie organu rentowego zawartej w zaskarżonej decyzji nie opóźnił się w przedłożeniu zwolnienia lekarskiego (...) serii (...) wystawionego w dniu 12 lutego 2018 r. płatnikowi zasiłków. Tym samym zasiłek chorobowy wypłacany w oparciu o okres niezdolności do pracy udokumentowany tym zwolnieniem nie powinien podlegać obniżeniu.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał L. Z. prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 5 lutego do 20 lutego 2018 r. w pełnej wysokości.

Z:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

14.09.2018r.